

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Ivlii Cæsarisi Scaligeri Epistolæ & Orationes

Scaliger, Julius Caesar
Lugduni Batavorum, 1600

S. LVIII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70455](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70455)

SCALIGER ATTICO

S. LVIII.

CVM te expectarem, nescio acerbiorne
 mihi fuerit frustratio hæc, qui carue-
 rim tam necessario colloquio, an iucun-
 dior, quod isthic remanseris. Quippe po-
 test, vt te visam ipse propediem atque gra-
 tias agam. At non potuisset animus meus
 conquiescere a metu, si te absente res mea
 esset iudicata. Nam tametsi Aimardus &
 integræ fidei vir est, & doctrinæ singularis,
 tamen quodcunque esset positum in vo-
 luntate hominum, id semper inter τὰ ἐπί-
 χόρδια reponere cōsueui. Tu vnus es, a quo
 victoriam mihi repræsentatum iri spero.
 Alesmius si est, magnam eius erga me bene-
 uolentiæ fidem habeo. Nec Brassacus, opi-
 nor, nocebit. Fuit enim mei sēper, quæ eius
 est humanitas, perstudiosus. Aduersarii mei
 Burdegalæ sunt. qui si hoc curant, vt absen-
 te procuratore meo iudiciū absoluat, te,
 mi Attice, sine vt exorem, vt mihi optima
 in caussa tuo vti beneficio liceat. Hæc ad te
 scribo prolixius, non quod diffidam vel tuæ
 humanitati, vel caussæ, sed vt in memoria
 habeas, vbi ea de re inter vos agetur. Vale.
 Mitto ad te Illustrissimi Patroni mei car-
 men

men

192 IULII CÆSAR. SCAL.
men infelicissimum. Nuper enim ille ad
me miserat, qui dicerent, nolle sese me his
fordibus amplius detineri: effecturum, ut
meæ familiæ non pœniteret, cuius nobilita-
tem infinitis testibus, præsentibus ciuibus
nobiliss. meis ac Principibus Italiæ comper-
tam haberet. Dominus a Birono sic mihi
renuntiavit. Ego vero miser, quid aliud,
quam semper iaceam obsitus exilio, ege-
state & luctu?

EIDEM. LIX.

IAM tandem vero amare cogar literulas
meas, in quibus mihi non displiceam, cum
tibi placent. Verum si eam a veteri huma-
nitate sum consequutus, hanc sane amem
non illas. Amem vero non solum libenter,
sed etiam feliciter. Quid enim secundius
mihi potuit euenire, quam ut abs te non
contemnerer? Laudatus etiam sum, idque
adeo, ut etiam thesaurum reperisse te dicas.
O veram animi nobilitatem. Iam non sum
iratus fortunæ isti, quæ in eas me coniecit
lites, e quibus non solum de pessimis peti-
toribus victoriam, sed etiam labefactatæ
pene amicitiaæ insperatum solatium repor-
tarem. Quanti vero fuit mihi esse infortu-
nato? Non queo tibi scribere, quam me ve-
xarunt